

1 juli 2020 – Mocht dat nog niet het geval zijn, dan heeft u – als door de wol geverfde EU-watcher – er belang bij vertrouwd te raken met het begrip “gedelegeerde handeling”. In Europese wetgeving is een “gedelegeerde handeling” de bevoegdheid gegeven aan de Europese Commissie om delen van een Europese wet verder uit te werken. In de regel gaat het dan om technische zaken zonder politieke draagwijdte. De Commissie pleegt overleg met vertegenwoordigers van de lidstaten, en de Raad en het Parlement beschikken over controle mogelijkheden achteraf.

De Commissie heeft in het voorstel van Europese klimaatwet, ingediend bij het Europees Parlement in maart, dergelijke bevoegdheid voor zichzelf voorzien. Het gaat hier niet om een detail. Via “gedelegeerde handelingen” zou de Commissie, in de praktijk dus Frans Timmermans, het traject van het Europese klimaatbeleid tussen 2030 en 2050 sturen. In artikel 3 van de klimaatwet staat wel opgesomd waar de Commissie rekening mee moet houden, maar het rijtje bevat zowat alles wat je maar kan bedenken (het concurrentievermogen van de Europese economie ontbreekt natuurlijk niet).

Het zal je niet verbazen dat de eurosceptische Nederlandse Tweede Kamer nogal wat vragen had bij deze groene machtsgreep van hun landgenoot in Brussel. (fs)

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)